

1898-01-01

SENDER

Astrid Warberg-Goldschmidt

RECIPIENT

Vilhelm Larsen

FACTS

Document type:

Letter

Language:

Da

Date explanation:

Datoen optræder på brevet

General comment:

På gården Erikshåb voksede Warberg-familiens børn op. Den næstældste, Alhed, blev gift med maleren Johannes Larsen. Johanne/Junge var i 1898 forlovet med Thorvald Balslev.

Sender's location:

Erikshåb

Mentioned people:

Thorvald Balslev
Julie Brandt
Louise Brønsted
Adolph Larsen
Alhed Larsen
Jeppe Andreas Larsen
Johanne Larsen
Marie Larsen
Vilhelmine Larsen
Ellen Sawyer
Christine Swane
Laura Warberg

Archive:

Warberg Kerteminde egns- og
Byhistoriske Arkiv BB0079

Trykt udgave:

Nej

Provenance:

Testamentarisk gave fra Laura
Warberg Petersen

TRANSCRIPTION

Hotel Beatrisen 1ste Januar 1898

Kære Klax! Glædelig Nytår!

Ja, det var nu egentlig ikke det, jeg nærmest vilde sige, omend skønt det måske burde være det. Nej, Sagen er den, at jeg absolut må skrive et Brev i Aften; det når jeg nu; men alle dem, jeg ellers plejer at skrive til, er forsamlede her på Erikshåb, og så ved jeg ikke andre end Dig, og Du bliver selvfølgelig umådelig glad ved at høre noget herfra, selv om det kun sker gennem mig. Her er aldeles ubetaleligt storartet at være; vi har haft sellende fuldt af Gæster hele Julen; så fuldt, at Lugge og jeg er bleven anbragt oppe på et lille Æblekammer, der først fornylig er bleven indrettet. Æblerne ere dog fjærnedede; så er her sat en mægtig 4 spænder Seng ind fra vort Stamgods i Heden; endvidere Tæpper over hele Gulvet – et lille Bord og en Empire- eller lignende –Stol, som jeg har opdreven inde paa Loftet. Som Kakkellovn tjener et lille Kogeapparat ved Navn Beatrisen (deraf Hotellets Navn); det sætter vi her op hver Aften, og så er her varmt på 5 Minutter. Du indser, at her er meget hyggeligt [uden Overdrivelse!]. Her logerer altsaa Lugge og jeg frit og behageligt med egen Entré – Rummet er nemlig beliggende i Husets nordlige Gavl. I Dag har det været et efter min Mening aldeles pragtfuldt Vejr. Lugge og jeg gik

naturligvis op paa Orene; vi smed os paa Bunden af den dybe Mergelgrav, Du ved, og sludrede til en Cigaret. Udklækkede en aldeles glimrende Plan for Natten; når alle sov, vilde vi liste herop i Orene, forsynede med Cigaretter Julelys og en Flaske Rødvin; Julelysene skulde jo anbringes i Grenene ved Hjælp af små Lampetter, og med Vinen skulde vi byde det nye År velkommen. Så snart vi kom hjem, meddelte vi Planen til den evigunge Pan; hun var den eneste, der kunde være Tale om; de andre havde nok i deres Julenisser, og desuden kunde vi ikke delagtiggøre dem i Vinen, som jeg allerede fra Formd. havde bragt til en Side, da jeg hentede Vin op til Middag. Pan var strax begejstret; Jeg forberedte alt til de mindste Detaljer; så kom Aftenen – og så kunde Pan alligevel ikke sætte sit Rygte på Spil. Så holdt vi Møde på Beatrisse. Resultatet blev, at vi ganske rolig sagde til Moderen, at nu gik vi ud at se Nytårsvej, det kunde vel ikke gøre noget. Nej, det kunde det jo unægtelig ikke, Klokkeren var kun 10. Så gik vi. Dejligt frostklart Vejr, med Stjerner etc. Vi gik først op i Hestehaven; der standsedes vi imidlertid af noget stort sort noget, som vi antog for Mennesker; dem kunde vi 3 enligt rygende Damer jo ikke gå nærmere ind på Livet af, og så vendte vi og gik om ad Gjelskov; på Åbroen

standsede vi og så ind i Ellekrattet og hørte på Vandet - men der var ingen Nattergal - . Klart, klart Måneskin; vi prøved, om vi kunde se at læse; og jeg læste med Magelighed et Brev, som Pan havde i Lommen fra Dig; det var derved, jeg kom i Tanker om, at jeg vilde skrive til Dig, og så samtidig sende Dig mit Billede, som Du naturligvis bliver så rørt over, at Du strax sender mig Dit; eller tager det med, når Du kommer; for Du har vel ikke i Sinde at

snyde os helt i År? Du må snart skynde Dig, for nu rejser alle de vigtigste snart; Pan

i Morgen, Junge og Svoger er glidt i Dag, jeg gør ligeså på Onsdag - desværre; men Lugge og Be og Elle er her jo foreløbig. Og Tutte er hos sine Svigerforældre i Seden Præstegård. Det kan nu være meget godt med de unge Forlovelser, men jeg tror nu alligevel, det er forkert; når man er ung, skal man lære, og man rejser, er man så glad ved afløsningen. Det var mærkeligt, at Marie og Uglen ikke havde længere Ferie; savner Du ikke Uglen meget? Det var forfærdelig sjov, at Uglen var på Nytårsbal; Uglen er jo helt gal efter at danse.

Vil Du hilse Din Far og Mor og Agraren mange Gange!

Hilsen til Dig, Klax!

Din hengivne

Dis

1st Januar 1898

dvs Klokken er nu langt over 12.!

Med blyant og en anden skrift er skrevet: nov. 1964.

Katel Beatrixen 21ste januar
1898

Kære Klax! Glædelig nytår!

Ja, det var nu egentlig ikke det, jeg
nærmest vilde sige, omendskönt det
måske kunde være det. Nej, sagen
er den, at jeg absolut må skrive
et Brev i Aften; det må jeg nu, men
alle dem, jeg ellers plejer at skrive til,
er forsamlede her på Dreieskåb, og så
ved jeg ikke andre end Dig, og Du
bliver selvfølgelig temmelig glad ved
at høre noget herfra, selv om det kun
sker gennem mig. Her er aldeles
ubetaleligt skæmt at være; vi har
haft sellende fuld af Gæster hele
Aften; så fuld, at Lugg og jeg er

bleven anbragt oppe på et lille
Bløkkammer, der frit forsynlig er
bleven indrettet. Bløkkene ere
dog fjernede, så er her sat en smule
4 op under Søjlen fra vort Skulptur
i Bløkken; endvidere Tapperen
sede Gulvet - et lille Bord og en
fire- eller lignende - Stol, som jeg har
opbevaret ude på Loftet. I en Kåbel
over Gænen et lille Kageapparat ved
Navn Peakeren [derat det lille Navn],
det sætter vi herop hven offten, og
så er her værel på 5 hinnecker. Der
indser, at her er meget hyggeligt
[uden Overdruelse?]. Her ligger
altså Søjlen og jeg frit og behageligt
med egen drikke. Rummet er nemlig
beliggende i Huset nordlige Gavl.

Bb0079

I Dag har det været et efter min
Menings, aldeles pragtfuldt Dags-
Ligt. Og jeg fik Naturligvis op på Ørene;
vi stred os på Betænkningen af den nye
Morgelgrav, der ved, og altsåde blev
Liget. Vækkede en aldeles skinnende
Plan på Tallet; når alle søv, vilde vi
ikke herop i Ørene, forsynes med Søjler
fuldst. og en Kasse. Rønnen; fuldst. og
skulde anbringes i Ørene ved Søjlen
af om det Søjler, og med Vinen skulde
vi bygge det nye i velkommen. Vi
samt vi kom hjer, med alle vi. Næsten
til den evige Søjlen; her var
den eneste, der kunde være Tale om,
at andre kunde nok; den Søjlen,
og altsåde kunde vi ikke adlyde
den i Vinen, som jeg allerede fra Tiden
kunde bragt til en Side, og jeg kunde den

op til middag. Pan var strax begyndt;
jeg forberedte alt det de mindste Detaljer;
så kom Aftenen - og så kendte Pan
alligevel ikke selv sit Rygte på Spil.
På holdet vi havde på Bealisen. Resultatet
blev, at vi ganske rolig sagde til Moderen,
at vi gik ud at se Kystens, det kendte
vel ikke gøre noget. Nej, det kendte det
jo utviveligt ikke. Klakken var kun 10.
Så gik vi. Dejligt frokost Udpr, med
Stjerner etc. Vi gik først op: Kestebanen.
der stauderede vi imidlertid af noget stort
sort noget, som vi antog for mennesker;
den kendte vi 3 enlyttagende Damer, og
ikke gå nærmere ind på Løbet af, og så
vendte vi og gik om ad Gyløbov; på
Åbroen stauderede vi og så ind i allekrattet
og hule på Vandet - men der var ingen
tallergal - Klart. klart hængskier; vi
prøvede, om vi kunde se at løse; og

jeg læste med Høvelighed et Brev, som
Pau havde i Lommen fra Dig; det var
dermed, jeg kom i Tanke om, at jeg
vilde skrive til Dig, og så samtidig
sende Dig mit Billede, som Du naturlig
vis bliver så rødt over, at Du skal
sende mig dit; eller lojer det med, når
Du kommer; for Du har vel ikke i
Sind at angaa os helt i år? Du
må snart skynde Dig, for nu rejser
alle de vigtigste snart; Pau i Kopen,
Tung, Suver er gaaet i Dag, jeg går
lige på Onsdag - desværre; men Lise
og Be og Elle er her for foreløbig.
Dy Tante er hos sine Svingefordlere i
Lægen Prestegård. Det kan nu være
meget godt med de unge Talere,
men jeg tror nu alligevel, det er forkert;
når man er ung, skal man lære, og man

jeg læste med Høvelighed et Brev, som
Pau havde i Lommen fra Dig; det var
dermed, jeg kom i Tanke om, at jeg
vilde skrive til Dig, og så samtidig
sende Dig mit Billede, som Du naturlig
vis bliver så rødt over, at Du skal
sende mig dit; eller lojer det med, når
Du kommer; for Du har vel ikke i
Sind at angaa os helt i år? Du
må snart skynde Dig, for nu rejser
alle de vigtigste snart; Pau i Kopen,
Tung, Suver er gaaet i Dag, og går
lige på Onsdag - desværre; men Lise
og Be og Elle er her for foreløbig.
Og Tulle er hos sine Tugterforældre i
Løden Prestegård. Det kan nu være
meget godt med de unge Talere,
men jeg tror nu alligevel, det er forkert;
når man er ung, skal man lære, og man

rejer, er man så glad ved afle-
ningen. Det var mærkeligt, at
Marie & Teglen ikke havde længere
Ferie; saavel den ikke Teglen mest?
Det var forfærdelig synd, at Teglen var
på Kystfærde; Teglen er jo helt gal
efter at danse.

Ud din hilse din Far & Mor &
Agnaren mange Gange!

Hilsner til dig, Kar!

Din hengivne

Dis
L.

1ste januar 1898

(16 1/2 de)
not. 1964.

også Klakken er nu langt over
12.!

880039